

ΟΙ ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ ΜΟΥ

Με τους παλιούς συμμαθητές μου συναντήθηκα
βρήκα τα ρούχα τα εφηβικά και ντύθηκα
δεν ήτανε που έλειπε ο χρόνος
αλλά σε μια γωνιά καθόταν μόνος

Γιατί αυτός ξέρει μονάχα να περνάει
δεν έχει μνήμη κι όλα πάντα τα ξεχνάει
δεν έχει όνειρα και κάνει καλαμπούρια
κολλάει πάνω μα και μοιάζει στα τσιμπούρια

Μα φτάνει μόνο μια συνάντηση να τον σκοτώσει
τον ύπουλο το χρόνο τον παλιομπαγάσα
για ν' αναπνέουν, όσο κι αν αυτός θα τους πληγώσει,
οι νέοι πάντα αποθηκεύουν μιαν ανάσα

Με τους παλιούς συμμαθητές μου ξαναβρέθηκα
να ζήσω πάλι πλάκες όμορφες αφέθηκα
να θυμηθώ το χρώμα του θρανίου
τη μυρωδιά του νέου του βιβλίου

Γιατί αυτές είναι οι νίκες του ανθρώπου
την ιστορία γράφουνε του κάθε τόπου
κι αν συνεχίζει πάλι ο χρόνος τη δουλειά του
θα συγκεντρώνει τις παρέες στα σκαλιά του

Θα φτάνει μόνο μια συνάντηση να τον σκοτώνει
Τον ύπουλο το χρόνο το παλιομπαγάσα
Για ν' αναπνέουν, όσο κι αν αυτός θα τους πληγώσει
Οι νέοι πάντα αποθηκεύουν μιαν ανάσα.

(ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ 1981 ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ)

Γιώργος Δουλτσίνος
26.06.2011